

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ
ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΤΩ 1686

Ἐπιδιορθωθείδα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρώτης ἐκδόσεως μετ' ἐπισκευῆς
τοῦ βίου καὶ πολλῶν ἄλλων τροποποιήσεων

ΥΠΟ

Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΟΥ

Ἐκδίδεται οὕτω μεναρμόθυμωμένη ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ Ναοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου τοῦ Νέου

ΕΝ ΒΟΛΩ

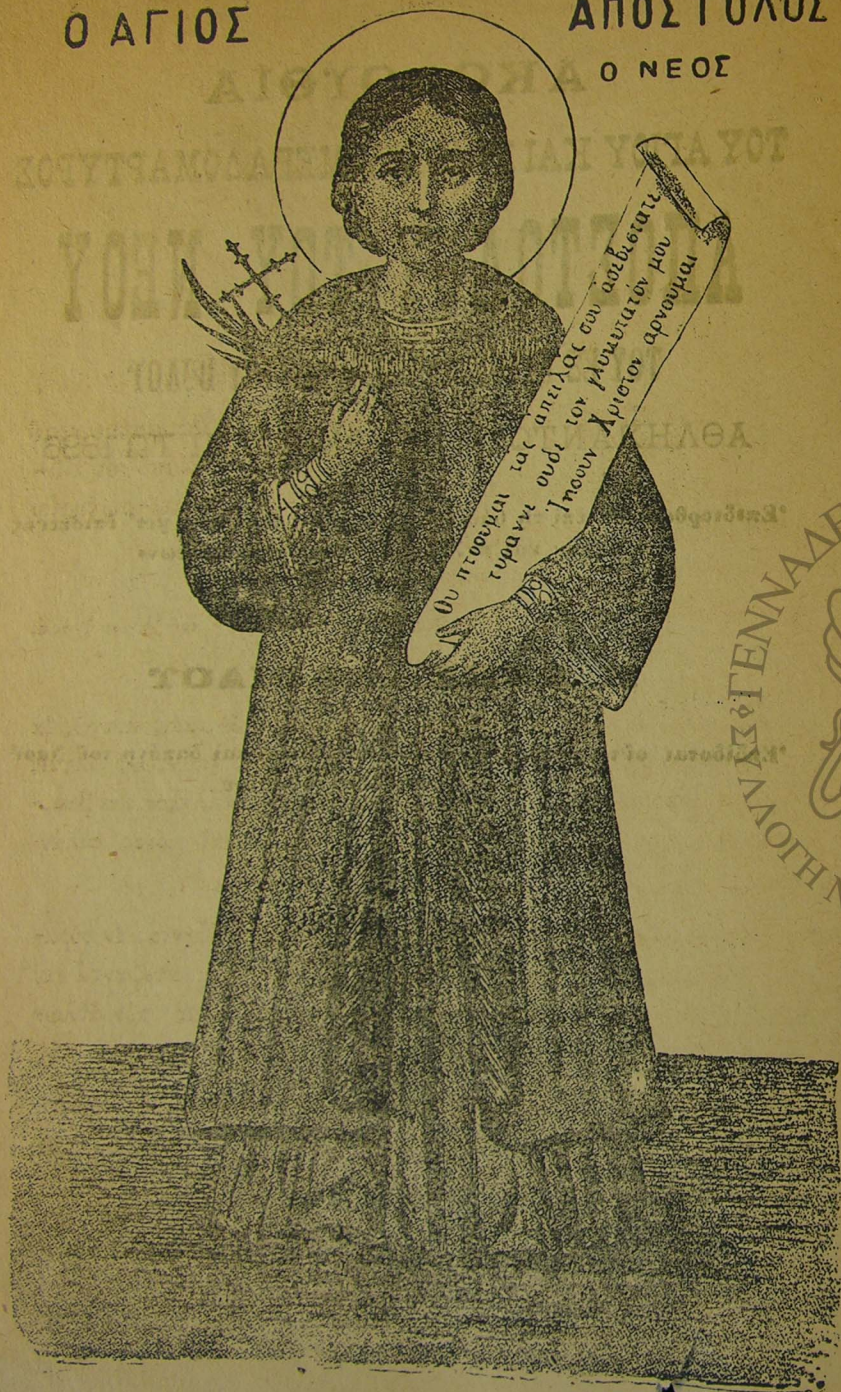
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ,"

1904

Ο ΑΓΙΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ο ΝΕΟΣ

ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 16

Ἡ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ τοῦ Νέου τοῦ ἐξ ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Βόλου, μαρτυρήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1686 βασιλεύοντος Σουλτὰν Μεχμέτ τοῦ Δ'.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν Σίχ. τῆς ἐορτῆς γ' τοῦ Ἁγίου ἤχος α'.

Ἰανεὺθνηοι Μάρτυρες

Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Βασιλεῖ, τῶν πάντων ἄσμασι, πιστῶς ἐκ πόθου λατρεύομεν, νῦν ἀνακράζοντες, Θεὲ τῶν πάντων, λιταῖς τοῦ σου μάρτυρος, σοὺς δούλους τῶν κινδύνων ἀπάλλαξον καὶ βασιλείας σου, τῆς ἐνθέου καταξίωσον, ὡς οἰκτιρῶν καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Αγγέλων στρατεύματα λαμπῶς, μάρτυς σέ ἐδέξαντο, ἐν οὐρανίοις σκηνώμασιν, αἰνοῦντα ἐνδοξε, Θεὸν τὸν ἐν δόξῃ στέφαντά σε, πάντιμε, στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως λάμποντα, στιγμαῖς τῶν ἄθλων σου, ὦ Ἀπόστολε πανάριστε, ὑπὲρ πάντων τὸν Θεὸν ἰκέτευε.

Πατρίς σου, πάνδοξε, φαιδρῶς, ἐκτελεῖ, Ἀπόστολε, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν καὶ πόθῳ κράζει σοι, μάρτυς τοῦ Κυρίου, τὸν λαόν σου τάχιστα, ἐπηρεϊῶν παντοίων ἀπάλλαξον ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, ἰκεσίαις σου, αἰοίδιμε, ἵνα πιστεῖ τιμῶμέν σε Ἅγιε.

Δόξα ἤχος α'.

Τὸν νεαρὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας οἱ πιστοὶ, Ἀπόστολον

τὸν ἔνδοξον, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ συναθροισθέντες τεμένει, εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Χαίροις ἀναδοῶντες, ἀθλητὰ θαυμάσιε, ὁ τὴν κάραν τοῦ δυσμενοῦς καὶ ἀοράτου δράκοντος, γενναίως συνθλάσας καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας ἀσεβεῖς εἰς τέλος κατήσχυνας. Χαίροις Θετταλίας τὸ καύχημα καὶ τῆς ἐνεγκούσης σε σεμνολόγημα ἐκτενῶς ἰκέτευε τὴν ἁγίαν Τριάδα ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς θεολογίῃ νεύματι. Τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσησθέ μοι καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πέραν ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ ἤμην καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω· καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔδοξος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πληρῆς. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμ-

φουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσωσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήγοντα τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶν καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον δοσιότητα ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμεῖ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστροφοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοτῶν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλίσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λατὴν ἥχος δ'.

Πανένδοξε μάρτυς Ἀπόστολε ἀοίδιμε, ἀδελφικῇ συνδούμενος στοργῇ εἰς πόλιν ὑπάρχων βασιλεύουσαν, ἐξελεσθαὶ ποθῶν συπολίτας τοὺς σοὺς, τῆς τῶν δυσμενῶν δυσφορωτάτης κακώσεως, ἔνθα μαρτυρικοῦ ἡξιώθης τέλους. Ἀπόστολε παμμακάριστε, διὸ παρρησίαν πρὸς Κύριον κεκτημένος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηχώμη τοῦ ἱεροῦ Λαυρεντίου ἐν γῇ σὲ ἐβλάστησεν· ἡ πόλις δὲ ἡ οὐράνιος παμφαῶς σὲ προσήκατο, τῷ κάλλει καταυγασθέντα τῆς ἀθλήσεως ἐν οὐρανοῖς οὖν μετὰ τῶν ἀσωμάτων συναγαλλόμενος, πρέσβευε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πᾶσα πνοὴ τὴν παναγίαν πιστῶς ὑμνήσατε Τριάδα, ἐν κόσμῳ ἡμῖν τὸν πανένδοξον ἀναδείξασαν μάρτυρα, Ἀπόστολον τὸν αἰοῖδιμον, ἐλτενῶς πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος β'.

Αγαλλιᾶσθω ὁ οὐρανὸς σήμερον καὶ ἡ γῇ σκιρτάτω ἐν εὐφροσύνῃ ἐπὶ τῇ παμφαι τοῦ ἀθλοφόρου ἑορτῇ Ἀποστόλου τοῦ γενναίου φρονος. Τὴν τῶν δυσμενῶν γὰρ καταπαλαίσας ὄφρυν, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ἀνεκήρυξε Θεόν, ὑπὲρ οὗ θανεῖν ὀλοφύχως εἴλετο σὺν αὐτῷ οὖν ἐν οὐρανοῖς βασιλεύων, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα εἰς τὸν στίχον ἦχος δ'·
"Εδωκας δυνεῖωδιν

Λάμψας ἀπαυγάπμασι, τοῦ μαρτυρίου, πανόβλιε, τοὺς πιστοὺς κατηγλαίσας, Ἀπόστολε ἐνδοξε, διὸ φωτισθέντες, ἐν ἀγαλλιᾶσει, μνήμην τὴν σὴν πανευσεβῶς, ἐπιτελοῦντες, πίστει κραυγάζομεν· κινδύνων ἡμᾶς λύτρωσαι καὶ τῆς πανώλους κακώσεως, ταῖς πρὸς Κύριον. Ἀγιε, ἱκεσίαις σου τάχιον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθῆδει.

Ολβιον ὡς ἀκένωτον Πατρὶς τιμία σου, ἐνδοξε, τὴν σὴν κάραν πλουτήσασα, ἐλαύνει, πανένδοξε, δι' αὐτῆς τὰς νόσους καὶ τὰς ἐναντίας τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς καὶ εὐφροσύνως κράζει σοι. Ἀγιε, σὺ πέλεις μοι ἀντίληψις, εὐκλεία πλοῦτος καὶ καύχημα καὶ ταῖς θεαῖς Ἀπόστολε, ἱκεσίαις σου σώζομαι.

Πεφυνευμένος ἐν τῇ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσαν καταθέβληκας, τῶν δυσμενῶν ματαιότητα, ἐναθλήσας

στεβρότατα, Ἀπόστολε ἐνδοξε, διὸ καὶ ἐβόας· οὐδεὶς μὲ χωρίσει Χριστοῦ ἀγάπης τῆς στεβρᾶς, οὐ ξίφος, οὔτε ὁ θάνατος, ἔκων γὰρ σφαγιάζομαι ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν αἰεὶ καθικέτευε ὑπὲρ πάντων ἀείμνηστε.

Δόξα ἤχος γ'.

Πάντα τὰ τῆς γῆς πέρατα σήμερον, ἡ χώμη τοῦ ἱεροῦ Λαυρεντίου συγαλεῖται χαίρουσα. Εὐῶδες γὰρ βλαστήσασα ἄνθος τοὺς πιστοὺς εὐωδίασεν, ὁ καρπὸς εὐκλεῆς διὰ τοῦ μαρτυρίου γεγονὸς· ἀποθήκαις ἐντεθησαύριστα ταῖς ἐπουρανίαις. Ἀπόστολος ὁ ἀξιάγαστος, ἀλλὰ καὶ νῦν τὴν σεβάσμιον αὐτοῦ κάραν ἀπολαῦσαι ἀξιωθείσα, γεραίρει αἰτουμένη τὸν ἐν οὐρανοῖς, συναγαλλόμενον ἀγγελικαῖς χοροστασίαις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ φωτοφόρον πανήγυριν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Δεῦτε ἅπαντα κτλ.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Ως τῶν ἀθλοφόρων συνόμιλον καὶ τῶν εὐσεβῶν ἀγαλλίαμα, συνελθόντες ἐν πίστει τιμῶμεν. Ἀπόστολε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη αἰτούμενοι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Τὸ τοιαῦτον καὶ ἀπόλυσις·

Τὸ δὲ πρῶτον εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν πρώτην σιυχολογίαν ἤχος δ'.

Τὸν τάφον δοῦ Σωτῆρος

Απόστολε Χριστοῦ, ἀθλητῶν ὠραιότης, ὑπήνεγκας στεβρῶς, οἰκισμοὺς καὶ κακώσεις, εἰρκτὰς τε καὶ θάνατον, εὐφροσύνως ἀείμνηστε, πᾶσαν ἔφοδον ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, ὅθεν σήμερον τὴν μαχαρίαν σου μνήμην τελοῦμεν ἐν ἁσμασι.

Δόξα τὸ αὐτό

Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς τῆς ἑορτῆς

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἡθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε

πανύμνητε οἷς συνήμνησαν καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν μετὰ-
στασιν τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

Καὶ τὴν δευτέραν στοιχολογίαν ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωδὴ

Εν σταδίῳ τὴν Χριστὸν, Θεὸν ἐμφανῶς κατεπάλαισας στερρῶς
πᾶσαν ὄφρυν τῶν δυσμενῶν, καταθελγόντων ἀφάτῳ μηχανουργίᾳ
εἰθ' οὕτως ἀκλινές· ὁ πρὸς Κύριον, ὁρῶντες σου εὐθὺς πρὸς ὀριμύτη-
τα, τιμωριῶν ἐτραπήσαν καὶ φόνον, ἃ δ' ὡς οὐδὲν ἡγησάμενος, μάρ-
τυς ὡράθης τῆς Ἀληθείας, ὦ Ἀπόστολε ἐνδοξε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς Θεοτόκιον

Τῶν ἀγγέλων βασιλὶς καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθῶς, σὺ ὑπάρ-
χεις Μαριάμ, θεοχαρίτωτε σεμνή, ὑπεραγία πανάχραντε Θεοτόκε
καὶ κράζομεν ἀγνή θεοχαρίτωτε, ὑπεραγία πανύμνητε Θεομήτορ,
πάντες οὖν πιστῶς ὑμνοῦμεν δέσποινα, τῆς ἐνεστώσης κακώσεώς,
ἡμᾶς νῦν σῶσον καὶ ἐπηρεια, ὡς Θεὸν σωματοῦσάσα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσεχθὲν μυστικῶς

Καταβαλὼν τῶν ἐναντίων τὰς ἐπάρσεις, εὐσεβεστάτη τοῦ Χρι-
στοῦ ὁμολογία, τὴν ὄφρυν τῶν τυρράνων γενναίως καθεῖλες μαρίαν τε
τῶν ἀθέων ἀγαρινῶν, ἀθλήσας ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀνδρικῶς, ὦ Ἀπό-
στολε ἐνδοξε, δι' ὃ καὶ πόθῳ τὴν σὴν τελοῦμεν νῦν πανήγυριν ἀνυ-
μνοῦντες τὸν Κύριον.

Δόξα τὸ αὐτό

Καὶ νῦν ὁ οὐτός Θεοτόκιον

Παρθеноμήτωρ Μαριάμ εὐλογημένη, δοξολογοῦντές σε πιστῶς
ἀπαντες κόρη, τῆς κακίας λυτροῦνται τοῦ ἀνθρωποκτόνου, καὶ πάσῃ
κακεντρεχεῖας τῶν δυσμενῶν, χαρίτων καταξιοῦνται τῶν παρὰ σοῦ
παναγία θεόνυμφε, εὐχαριστίας σοὶ ὡδὰς προσάγουσι, πανάχραντε,
ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α', ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου
Προκειμενον ἤχος πλ. δ' Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ ἔλκῳ Κυρίου.

Πᾶτα πνοή. Εὐαγγέλιον τῶν μεγαλομαρτύρων.

Τὸν Ν'· χύμα. Δόξα ταῖς τοῦ ἀβλοφύρου.

Κοί νῦν. Ταῖς τῆς παναχράντου.

Εἴτα. Ἐλεήμων ἐλεησὲν με ὁ Θεός. καὶ τὸ ἰδιόμελον

Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε δεόμενος πρὸς Κύριον, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάρι'
εὐρωμεν εἰς εὐχαιρον βοήθειαν, μὴ διαλείψης πρεσβεύων ἀπαύστως
Χριστῷ τῷ Θεῷ, παμμακάριστε Ἀπόστολε, ὑπὲρ τῶν σέ ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνοῦντων τὴν ἀγίαν χάραν σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τῶν λαὸν σου.

Τὸ Κύριε ἐλέητον ιβ'. Εἴτα ἐλέη καὶ οἰκτιρμοίς.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς Εἴτα τοῦ Ἀγίου. οὐ ἡ ἀκροστιχὶς

Πάντας σέ μάρτυς τοὺς γεραίροντας φίλει

Ἦδὴ α'. ἤχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παντοίοις χαρίσμασι, σέ κατεκόσμησεν ἐνδοξε, τῆς δόξης ὁ Κύ-
ριος, στερρῶς ἀθλήσαντα καὶ στεφάνῳ σέ ἐστέψαντο ὡραίῳ, Ἀπό-
στολε τίμιε, ὅθεν τιμῶμέν σε.

Απάντων κατέπτυσας, τῶν δυσμενῶν τὴν κακόνοιαν κηρύξας
τὸν Κύριον, ἐν παρρησίᾳ δι' ὃ πόθῳ σου, τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν.
Ἀπόστολε ἐνδοξε ἡμῶν τὸ καύχημα.

Νικήσας τὸν δόλιον. τῇ πανοπλίᾳ τοῦ πνεύματος, τὸ τρόπαιον
ἔστησας, κατεναντίον αὐτοῦ. ὅθεν κράζομεν, τῆς τούτου κακουργίας,
ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, μάρτυς ἀπάλλαξον.

Θεοτόκιον

Ταχεῖα ἀντίληψις, ἡμῶν ὑπάρχεις θεόνυμφε καὶ μέγα κραταί-
ωμα, τῶν ἀνυμνοῦντων σε δι' ὃ κράζομεν, παρθένε Παναγία, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, πάντας ἀπάλλαξον.

σμφ, ταῖς τοῦ μαρτυρίου λαμπρότησι δι' ὃ τελούντες τὴν μνήμην σου κραυγάζομεν, ῥῦσαι ἅπαντα, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Αποστόλων διατάξεις καὶ τὰ τούτων κηρύγματα, εὐσεβῶν δοξάζων, ἔχουσι τοῖς τούτων Ἀπόστολε, ἔπεσθαι μάκαρ ἐνδόξως κατηξίωσας, μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀξιόγαστε.

Ρωμαλέος ἐν τοῖς ἄθλοις, ὦρθης μάκαρ Ἀπόστολε, πάσας τῶν τυράννων, τὰς ἐρεσχελίας θαυμάσιε καὶ ὑποσχέσεις ἀνδρείως ἐμυκτήρησας· δι' ὃ πάντες σὲ πόθω, τιμῶμεν θαυμάσιε.

Θεοτοκίον

Τεῖχος πέλεις τῶν παρθένων, παναγία θεόνυμφε, φύλαξ τῶν ἐν πίστει ἀνυμνολογούντων σὲ ἄχραντε· δι' ὃ τοὺς πόθω τιμῶν τὰς σε περίσῳζε, πάσης θλίψεως καὶ ὀδυνῶν καὶ κακώσεων.

Ἄλλοι. Εἶδα κήνοα Κύριε.

Χαίροις κόμῃ πανόλβιε, ἡ τοῦ Λαυρεντίου ἐν κόλποις ἔχουσα, τὴν ἐρίτιμον τοῦ μάρτυρος κεφαλὴν, ὡς μήτηρ θεοτίμητος.

Ο ἐν ὕψει καθήμενος καὶ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν, τῆς γενέσεως ἐξελέξατο τὸν μάρτυρα, οὗ τὴν χάραν πάντες προσκυνήσωμεν.

Υποδέχου ἐν ἄσμασι, κόμῃ γεγηθυῖα πατρίς τοῦ μάρτυρος, τοῦ φιλάτου Ἀποστόλου σου, τὴν ἀγίαν χάραν μετὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Νόες κόρη δοξάζουσι, σὲ ὡς θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμέν σε, ὡς κυρίαν πάντων καὶ βασιλίσσαν.

ᾠδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Υμνοῦντά σε ἔνδοξε καὶ ἐκτελούντας πόθω σου, ἄθλησιν τὴν ἔνθεον παμμάκαρ καὶ τὸν Σωτῆρα φόβω δοξάζοντας, ῥῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου παντὸς, ἐναντίου πτώματος, ὦ Ἀπόστολε τάχιον.

Σιών ἡ οὐράνιος, λαμπρῶς σὲ ὑπεδέξατο, φέγγει διαλάμοντα

τῶν ἄθλων καὶ μαρτυρίου καλλωπιζόμενον, στίγμασιν ἐν πίστει ἀκλινεῖ ὅθεν σὲ δοξάζομεν. ὦ Ἀπόστολε ἔνδοξε.

Τὰ πράγματα ἁγίε τῶν ἀσωμάτων ὕμνησαν, πόθω τε καὶ δέει τὸν δεσπότην, ἐν τοῖς ἀγῶσι τὸν ἐνισχύσαντα, σὲ καταβαλεῖν τῶν δυσμενῶν, μηχανάς καὶ ἔνδραν, ὡς ἀθύρματα ἔδοξε.

Ο λόγος πανένδοξε, Θεοῦ ὁ ὑπερούσιος, εἰδὼς τῆς ψυχῆς σου τὸ ὥραϊον, σὲ ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς τὰ οὐράνια, ἀνήγαγε μάρτυς θαυμαστῶς, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ὦ Ἀπόστολε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Υμνοῦντά σε πάντιμε, θεοχαρίτωτε δέσποινα, τάγματα ἀγγέλων γηθοσύνης, ἀναδοῶσι χαῖρε θεόνυμφε, μόνη τὸν Θεὸν ὑπερφῶς, τέξασα πανάσπιλε, παρθελεύεις θεόνυμφε.

Ἄλλος. Φώτιδον ἡμᾶς,

Υμνους οἱ πιστοί, τῷ Σωτῆρι προσαγάγωμεν, τῷ παρασχόντι ἡδὴ ἡμῖν χάραν, τὴν θείαν Ἀποστόλου τοῦ θεόφρονος.

Νῦν περιχαχῶς, ἡ Πατρίς σου παναοίδιμε, δεφομένη τὴν σεπτὴν κεφαλὴν, τὴν σὴν παμμάκαρ ἀνυμνεῖ τὸν μόνον Κύριον.

Τίς μοι χαρμονή, εὐπραγίας πάσης ἔμπλεως; δεξαμένη τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ χάραν, τὴν θείαν ἐμοῦ τέκνου τοῦ θεόφρονος,

Θεοτοκίον

Ηλιον ἀγνή, τῆς δικαιοσύνης ἀπεκύησας, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, δὴ ὕμνοῦντες σὲ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

ᾠδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην

Σοφίαν λόγον καὶ δύναμιν, ὕμνων πανευσεβῶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μάκαρ Ἀπόστολε, ἀναπτερώθης πρὸς ἄληκτον καὶ μακαρίαν λῆξιν διὰ τοῦ αἵματος.

Γεραίρει ἔνδοξε ἅπανα χορεία τῶν πιστῶν τοὺς ἀγῶνάς σου,

μάκαρ Ἀπόστολε καὶ εὐσεβῶς ἀνακράζει σοι, ταῖς πρὸς Χριστὸν λι-
ταῖς σου, πάντας περισώζε.

Εστη οὐράνιος ἔλλαμψις, ἀθλήσαντι νομίμως Ἀπόστολε, σταυ-
ροῦ ἐν σχήματι, λαμπρῶς τοῖς πᾶσι δεικνύουσα, τὴν εἰς τὰ ἄνω
μάκαρ, δόξαν σοι ἄρρηκτον.

Θεοτοκίον

Ρυσθέντες κόρη τῷ τόκῳ σου, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως θεόνομι-
φε. πίστει κραυγάζοντες καὶ τῶν δεινῶν νῦν ἀπαλλάξον ἅπαντας,
παναγία ἡ μόνη ἄχραντος.

Ἄλλος. Τὴν δένδιν ἐκχεῶ.

Ναόν σε πανευπρεπῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἐνεδείξατο ὄν-
τως, χάρις Χριστοῦ διὰ τῆς παρρησίας, ἣν πρὸς τυράννους ἀνέδειξας
ἅγιε, Θεὸν αὐτὸν ὁμολογῶν. δι' ὃ πίστει τιμῶμεν τὴν κάραν σου.

Κοσμήσας Χριστιανῶν τὸ σύστημα, τῇ βοῇ τῶν σῶν αιμάτων
θεόφρον, ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας γενναίως, ἤκεις νυνὶ στεφανόρος
Ἀπόστολε, εἰς πόλιν σου τὴν εὐσεβῇ, προσκυνούσαν τὴν ἐνδοξον κά-
ραν σου.

Ανένδοτον εὐσεβῶς ποιούμενος, ὑπὲρ σῆς τῆς κεφαλῆς ὡ θεο-
κήρυξ, μόχλων τὰ νῦν ἐπὶ δόξει χρυσοῦ, πλήρης ἐγένετο ταύτης
ἐνάρετος. Δοσίθεος ἀρχιερεὺς, ἦν τεμένει τῷ σῷ ἀφωσίωσε.

Θεοτοκίον

Ραδίως διαπερᾶν θεόνομιφε, τὴν τοῦ βίου πολυτάραχον ζάλην,
καὶ πρὸς μονὰς οὐρανίους ἀπᾶραι γαληνιώσας, εὐδόκησον ἄχραντε,
λιταῖς Ἀποστόλου τοῦ σεπτοῦ, οὗ τὴν κάραν τιμῶμεν ὑμνοῦντές σε.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐπεφάνης δήμερον

Εορτὴν τὴν εὐσημον, τοῦ Ἀποστόλου, ἐκτελοῦσα βόησον, πα-
τρίς αὐτοῦ χαρμονικῶς· σὲ ἀνυμνῶ τὸν Σωτῆρα μου, κάραν τ' αὐ-
τοῦ νῦν ἡμῖν δωρησάμενον.

Ὁ οἶκος

Λατρείαν πᾶσαν εὐσεβῶς, προσκύνησιν τε ἐν πίστει, μετὰ δέ-
ους εἰλικρινῶς, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας τὰ στίφη πάντα τῶν πιστῶν
τῷ μόνῳ προσείσωμεν πρύτανι Θεῷ, ἐν ταῖς σχήτοις αἰῶσι μάρ-
συρα ἀναδείξαντα, Ἀπόστολον τὸν ἐνδοξον, πάσας τὰς τῶν τυράν-
νων καθελόντα ἐπάρσεις, εὐπαρρησιάζτως δὲ τὴν εἰλικρινῇ τοῦ
Χριστοῦ κηρύξαντα πίστιν καὶ στέφει ἐν οὐρανοῖς παρὰ Θεοῦ στε-
φθέντα, σὺν ψδαῖς κραυγάζοντες ἐν πίστει δοξάζομεν σὲ τὸν μόνον
κραταῖον, κάραν τ' αὐτοῦ νῦν ἡμῖν δωρησάμενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀποστόλου
τοῦ Νέου τοῦ ἐκ χωμοπόλεω, Ἀγίου Λαυρεντίου ἔλκοντος τὴν ναταγωγὴν καὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος ἐπὶ τῆς βασιλείας Σουλτάν Μεχμέτ τοῦ Δ'. ἐν
ἔτει σωτηρίου 1686.

Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν ἀγγέλων

Πτεροῖς ἀγῶνων φαίδιμος λίαν μάκαρ

Εἰς Οὐλυμπον ἄετιραν ἐφάρσε νέος φαέθοντα.

Οὗτος ἐκ Δημητριάδος ὥρμητο ἐκ τινος κόμης τοῦ Ἀγίου
Δαυρεντίου καλουμένης. Πατὴρ μὲν Κωνσταντίνου μητρός δὲ
Μέλλω. Ἐπὶ τῆς βασιλείας δὲ τοῦ Ὁθωμανῶν τυράννου, Σουλτάν
Μεχμέτ τοῦ Δ'. πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐαυτοῦ Πατρίδος, παρὰ τινος
τῶν στυγερῶν φορολόγων πιεζομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει ὦν κα-
θειρχεῖς ἀδίλως παρὰ τῶν κρατούτων, ἀπαναίνασθαι τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ εἰλικρινῇ ἠναγκάζετο πίστιν, σφοδρῶς αἰκιζόμενος, Ὁρῶντες
δὲ οἱ τῆς Ἀγαρ βλαστοὶ τὸν πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ εἰλικρινῇ ἔρωτα
καὶ τὰς ἐαυτῶν μυκτηριζόντα ἀπειλὰς καὶ ὑποσχέσεις, ξίφει ἐκέ-
λευσαν τὴν ἱεράν αὐτοῦ κεφαλὴν. Ὁ δὲ πεκουλάτωρ Ἀγαρινὸς ὢν,
ὡμῶς καὶ θηριωδῶς κατὰ Ἀγίου ἐφέρετο. Ἐπὶ πλείονι γὰρ τιμω-
ρία καὶ πόνῳ τοῦ μάρτυρος, τρίς τὴν ἱεράν αὐτοῦ κεφαλὴν πρῶτον
τῇ σπάθῃ σφοδρῶς καὶ ἀσπλάγχχνως κύψας, ὡς ἀρνίον, εἶτα ἀπὸ
τοῦ λάρυγος αὐτὸν κατέσφαξεν. Ἀστὴρ δὲ λαμπρότατος οὐρανόθεν
εἰς τέσσαρα, ἐν ὀχλήματι σταυροῦ διαιρεθεὶς, ἔστη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ λει-
ψάνου. Οὗ ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ανω ἔνδοξε, τοῦ θαλαττίου ρεύματος, τὸ σὸν διήγετο, σαρκίον μάρτυς Χριστοῦ ἐμφαίνων τὴν ἄνω σοί, χάριν Ἀπόστολε, δι' ἧς ἅπαντας, διατηρεῖς τοὺς ἄδοντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ικεσίας τῶν ὑμνούντων σε Ἀπόστολε, πρόσδεξαι ἅγιε παρέχων μάρτυς σοφέ, πιστοῖς τὰ αἰτήματα, ἀνακραυγάζουσιν, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρήσεις ἔνδοξε καὶ δόγματα τὰ ἔνθεα τιμῶν θεόληπτε, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, τῆς τούτων ἡξίωσαι, μακαριότητος, κράζων ἅγιε, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ο τῶν ὅλων, ποιητὴς πανάχραντε, σὲ ἐξελέξατο, τῶν γενεῶν ἀπασῶν. μητέρα δειξάμενος, αὐτοῦ πανέντιμε, ὦ κραυγάζομεν, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Αποστόλων μαρτύρων, τὸν θεάριστον βίον θεοπρεπῶς ἀνυμνῶν, τοῖς ἔχνεσι τοῖς τούτων, ἐπόλενος ἀνῆλθες, εἰς αὐτῶν τὰ σκηνώματα, δι' ὃ πιστῶς σου αἰετὴν χάραν προσκυνοῦμεν.

Νεολαία καὶ πᾶσα, πρεσβυτέρων σεμνότης, ἱερωμένων χορόν καὶ τὰσα ἡλικία, τῆς κώμης Λαυρεντίου, συμπολίτου καὶ μάρτυρος. τοῦ Ἀποστόλου σεπτῶς τὴν χάραν προσκυνεῖτε.

Απασα αἰ χρεῖται, εὐσεβῶν περιχώρων. ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, συνδράμετε ἰδοῦσαι, τὴν κῆραν τὴν ἁγίαν, Ἀποστόλου νοῦ μάρτυρος. ἣν προσκυνοῦντες, Χριστῷ λατρεύετε ἀνθέως.

Θεοτοκίον

Παρθενίαν καὶ τόκον, ἐπὶ σοὶ θεωροῦντες ὑμνοῦμεν Δέσποινα, τὸν ἀφθορόν σου τόκον, παρθένε παναγία, ὀρθοδόξων κραυγάζοντες, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς

Νόες σὲ ἐδέξαντο παμμάκαρ, ἐν ὕψει τῶν οὐρανῶν κλεινὴ Ἀπόστολε, κάλλει διαλάμποντα, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου καὶ εὐχαρίστως κράζοντα, ἐν εὐπροσύνῃ ψυχῆς : τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Τάγματα μαρτύρων ἐν ὑφίστοις, σὲ μάκαρ ὑψούμενον ἡσπάσατο, ὡς αὐτῶν συνόμιλον, δρόμον τὸν οὐράνιον, τετελευχότα ἅγιε καὶ ἀνακραύζοντα : τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απασα πατρίς σου ἡ τιμία ἐνθέως πανηγυρίζουσα νυνὶ, συγκαλεῖται ἅπαντας, πρὸς τὴν σὴν πανήγυριν, ὑμνοῦντας ὡς ἀήτητον, σὲ παναοίδιμε καὶ κράζοντας τὸν κτίστην ἀνυμνεῖται καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.

Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ πλάστης, εἰς τὴν ἡμῶν ἐδωρήσατε χάραν,, διὰ Δοσιθέου, νυνὶ ἀρχιερώς,

Σῶσον τοὺς πίστει, τὴν χάραν σου προσκυνοῦντας, ταῖς λιταῖς σου πρὸς Κύριον μάκαρ καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πάντων κτίστην καὶ πλαστοργὸν τῶν ἀπάντων, ἀνδρικῶς ἐκήρυξας θεόφρον· ὅθεν σοῦ τὴν χάραν Ἀπόστολε τιμῶμεν.

Θεοτοκίον

Ο λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ λόγον, μόνην σὲ ἀνέδειξε μητέρα, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Μεγαλυνάρια ἡχος δ'. εἰς τὴν θ'. φθόν,

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὸν δεσπότην, μελωδικῶς ὑμνήσατε, τὸν δείξαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν μάρτυρα στεφανίτην.

Αγγελοι σχιρτήσατε σὺν ἁγίοις, ὑμνοῦντες τὸν παντάνακτα. τὸν ἐνισχύσαντα πάνυ, τὸν μάρτυρα ἐν τοῖς ἄθλοις,

Απασαι αἱ τάξεις τῶν ἀσωμάτων, Χριστὸν ὑμνεῖτε κράζουσαι, πρεσβεΐαις τοῦ Ἀποστόλου οἰκτεῖρησον πάντα κόσμον.

Τάγματα ἁγίων σὸν ἀρχαγγέλοις, τῷ δεσπότη λατρεύοντα, πάντα αἰτεῖται σωθῆναι τοῦ Ἀποστόλου ἐντεῦξαι.

Τριαδικὸν

Ακτιστε τριάς Θεέ μόνη, ἀρρήτῃ εὐσπλαγχνίᾳ σου ῥῦσαι κολάσεως πάντας, δεσπότης μόνος ὑπάρχων.

Θεοτοκίον

Αχραντε πανύμνητε θεοτόκε, παντάνασσα θεόνυμφε, τοὺς σούς οἰκτεῖρησον δούλους, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

Ἑτέρα εἰς τὴν ἁγίαν κάραν

Τὴν κάραν σου τιμῶντας, φρούρει ταῖς λιταῖς σου Ἀπόστολε θεόφρον.

Η πόλις σου τρισμάκαρ, τὸν Χριστὸν δοξάζει, τὴν κάραν σου λαβοῦσα.

Τριάς ἡ παναγία, λιταῖς τοῦ Ἀποστόλου, οἰκτεῖρησον τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον

Παντάνασσα Μαρία, τὸν σὸν υἱὸν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν παρθένε.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Ἄπας γηγενής.

Φέγγει τῶν σεπτῶν, ἀγώνων σου ἐνδοξε, τὴν βασιλεύουσαν, ἔλαμψα Ἀπόστολε, κενώσας αἷμα τὸ σὸν θαυμάσιε, ἐν τῷ ἐδάφει τὸ εὐγεων, αὐτῆς πανάριστε, ἀγιάσας ταύτην τῇ ἀθλήσει μου, τιμᾷ δέ σου αὐτὴ τὸ μαρτύριον, (δὺς)

Ινα σοὶ πιστοὶ, τιμῶμεν τὴν ἄθλησιν, μάρτυς Ἀπόστολε, σῶζε πάντας νῦν ἡμᾶς, παντοίας βλάβης καὶ περιστάσεως, τῆς οὐρανοῦ ἐνδοξε, καταξίων χαρμονῆς, ἀνυμνοῦντες Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐν αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἰκέτεue. (δὺς)

Λίαν σε Χριστοῦ, ὡς μάρτυρα ἐνδοξον, ὑμῶν δεόμενος Τόδε μοι ἐφύμνιον, πρόσδεξι μάρτυς ἀντιπαρέχων μοι, ἁμαρτημάτων ἄρεσιν, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀφαρπάζων τῆς ἐκεῖ κολάσεως καὶ δεινῶν αἰωνίων Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον

Εἰλκυσεν ἡ σὴ, λαμπρότης πανύμνηστε, ἡ ὑπερύμνητος, σάρκα παρὰ σοῦ λαβεῖν, Θεὸν τῶν ὅλων, κόρη πανάχραντε, τοῦ σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον τῶν παραπτώσεων, δι' ὃ πάντες σὲ ὑμνοῦμεν δέσποινα, ὡς μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον

Λαοὶ τῆς Λαυρεντίου, δέξασθε ἐν πίστει τὴν κεφαλὴν συμπολίτου ἐν ἄσμασι, τοῦ Ἀποστόλου τιμηθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ο πάντων εὐεργέτης, διὰ Γοσιθέου τοῦ Σελευκείας ἡμῖν ἐδώρησατο, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν σου, θεε Ἀπόστολε.

Υμνοῦντα τὸε Σωτῆρα, ὕμνους τε συνθέτα τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς σου Ἀπόστολε, πάσας ἀπάλλαξον βλάβης καὶ ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον

Πανάσωτον πάσης, νῦν Θεοκυῆτορ, τῆς ἁμαρτίας ἐν τάχει τοῦ μάρτυρος, πρεσβεΐαις τὸν Δοσίθεον ῥῦσαι θεόνυμφε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Πιστῶν πορεία ἅπασα, τεμένει τῷ τοῦ μάρτυρος, ἐνθέως συναθροισθεῖσα ἀγῶνας τοῦ ἀθλοφόρου, θεασαμένη βόησον: Χριστὲ ἀπάντων λύτρωσις, λιταῖς τοῦ Ἀποστόλου σου, τοῦ σὲ κηρύξαντος κόσμῳ πάντας διάσωσον λέγε.

Θεοτοκίον

Παρθένε παναμώμητε Ἀγγέλων ἡ εὐπρέπεια, μαρτύρων καὶ ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πάντων, κινδύνων πάντα λύτρωσαι, ὡς μήτηρ τοῦ δεσπόζοντος, σὲ γὰρ πάντες κεκτήμεθα, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ὦ παναγία παρθένε.

Εἰς τοὺς αἶνους ἤχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγματῶν.

Εν τῷ σταδίῳ παμμάκαρ, πόθῳ ἐκραύγαζε : Χριστὸς ὑπάρχει μόνος, ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων, Πατρὶ σὺν τῷ ἀνάρχῳ καὶ τῷ αὐτοῦ συναϊδίῳ τε Πνεύματι οὗ τῇ ἰσχύϊ βωννύμενος ὡς οὐδέν, τὴν ἡμῶν ἡγοῦμαι δύναμιν,

Τῷ ὄντι μία ὑπάχει, πίστις ἡ ἔνθεως, Χριστιανῶν ἐβόας, ὦ Ἀπόστολε πόθῳ, ἦν περ νῦν κυρύττω, Ἀγαρηνοὶ καὶ φαιδρῶς σφαγιάζομαι, ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθῆ, ἦν ὡς μόνην προσκυνήσατε,

Ἡ Κωνσταντίνου ἀγγάλλου, πόλις ἐν ἄσμασιν. ὕμνουσα τὸν Σωτῆρα, ἐνισχύσαντα πάνυ, τὸν νέον ἀθλοφόρον καταβαλεῖν, δυσμενῶν τὰ φρυάγματα, καὶ ἐναθλήσαι προθύμως ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν Ἀπόστολον τὸν ἐνδοξον.

Τοῦ Λαυρεντίου ἡ κόμη, λίαν εὐφράνθητι, πατρὶς ἡ τοῦ ἁγίου εὐσεβῶς Ἀποστόλου, αλουτοῦσα τὸν ἕκ ταύτης θεοπρεπῶς, ἀνατείλαντα μάρτυρα, πρὸς τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων προέσβυν θερμῶς, ὅν τιμῶντες ἐορτάζομεν,

Δόξα ἤχος πλ. α'.

Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολον τὸν αἰοίδιμον, ἐν ὅψεσι τυράννων ἀσεβῶν, τὸ πανσεβαστὸν τοῦ δεσπότου, ἐν τῇ τῶν πόλεων ἀνάσσει κηρύξαντα ὄνομα νομίμως τε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλήσαντα καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνθέως στεφθέντα, χειρὶ τοῦ παντάναχτος ὑμνήσωμεν συμφώνως ἐν ἄσμασι· παρρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον κεκτημένος, πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ φωτοφόρον πανήγυριν.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, ἤχος ὁ αὐτὸς.

Ἀσατε λαοί, τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε. Σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας τοῦ ἐξ αὐτῆς σάρκωθέντος ἀνευ σπορᾶς παρατίθησιν ὦ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλεί-

πτως δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά. Εἰσοδὸς καὶ τὸ Τρισάγιον. Ὁ Ἀπόστολος. Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι· ζήτει εἰς τὴν 26 Ὀκτωβρίου. Εὐαγγέλιον ἐπίσης τῆς 26 Ὀκτωβρίου. Εἶπεν ὁ Κύριος, . . . Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον.

Δόσει δὲ τοῦτο συνδρομῇ τε ἐκ πόθου.

Ἀρχιερεῖς ἔσσι τοῦ Δοσιθέου,

Ὅντως φερίστου τοῦ γε καὶ συμπολίτου,

Ἀποστόλου δὲ, τοῦ δε μάρτυρος πάνυ.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀποστόλου τοῦ νέου τοῦ ἐξ
Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Βόλου ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν,

Χαίρει σήμερον τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς καὶ λαμπρότατα πανηγυρίζει, ἀναλαμβάνων τὸν ὁμώνυμον τοῦ Ἀπόστολον. Ἀγάλλονται τὰ τῶν Μαρτύρων συστήματα συναριθμοῦντα ἐν ταῖς χορείαις αὐτῶν τὸν ἱεροφανῆ τοῦτον μάρτυρα, ὅστις ὡς ἄλλος ἀνιερνός τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀνέτειλε κατὰ τοὺς ζοφεροὺς ἐκείνους χρόνους τοῦ 1685, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ τοῦ Δ'. εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πάντες σχεδὸν οἱ ἐτερόφυλοι καὶ ἐτερόθρησκοι ἡμῶν ἄρχοντες, οὔτε τὸν μόνιμον στρατὸν τῆς μεγάλης αὐτῆς αυτοκρατορίας τοῦ Ἰσλαμ ἀποτελοῦντες καὶ ἅπαντες ἐν γένει οἱ διοικηταὶ ἀνώτεροί τε καὶ μικροὶ τοῦ κολοσσαίου τούτου κράτους, παραγνωρίζαντες τὴν ἀποστολὴν των ἐπὶ τοσοῦτον προέβησαν αὐθαρισίας καὶ φανατικότητος, ὥστε ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ παράστασις τοῦ ἐγκλήματος δι' ὀλίγων καὶ μάλιστα ἀφ' ἄλλων ἐπεχειρίσθημεν τὴν διήγησιν. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν ἐποχὴν σκότους καὶ μισοχριστότητος γεννηθεὶς ὁ μεγαλομάρτυς Ἀπόστολος, οὐ μόνον δὲν ἐσκοτίσθη παντελῶς κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ρῆσιν, (καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβεν) ἀλλὰ καὶ ὡς ἀδάμας ἤστραψε τὴν μαρτυρικὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τοῦ Χριστοῦ περιβληθεὶς, εἰ καὶ σκληρότατα ἐβασανίσθη ὑπὸ τῶν θηριωδῶν τῆς ἐποχῆς του τυράννων, ὅπως τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἀπαρνηθῇ καὶ τὸν ἀτιμὸν τῆς ἀληθείας χειτῶνα περιβληθῇ. Μετέβη δὲ τέλος πάντων ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ δοκιμασθεὶς, εἰς τὸν οὐράνιον κύκλον, ἵνα λάμπῃ ἐκεῖσε καὶ ἀκτινοβολῇ, τῆς ἀθανάτου βασιλείας θερμὸς λάτρις γεγεῶς, ἐστολισμένος μὲ τὸν ἀμάραντον τοῦ μαρτυρίου στέφανον, ὃν ἤρατο διὰ τοῦ ἀθώου αὐτοῦ αἵματος, ποθήσας τὴν δόξαν τοῦ οὐρανοῦ σκηνώματος, ἣ ὅ,τι ἡδύνατο νὰ συντελέσῃ πρὸς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ χριστιανικοῦ γένους.

Οὗτος λοιπὸν ὁ μόνος φερωνύμως κληθεὶς Ἀπόστολος πατρίδα μὲν εἶχεν τὸν ἅγιον Λαυρεντίον, κοινόπολιν παρὰ τὰς νοτιοανατολικὰς πλε-

ράς τοῦ Πηλίου καίμενην κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Δημητριάδος· γονεῖς δὲ οὐχὶ τόσον ἐπιφανεῖς, ὅσον αὐτάρχεις καὶ εὐσεβεῖς. τοῦτο μὲν οὖν πλῆθος τοῦντας τὸ θεαρέστιον ζῆν, ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἐργαζόμενοι καὶ τῷ ἱερῷ τοῦ προσώπου των τρώγοντες τὸν ἄρτον αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν πατήρ αὐτοῦ ὠνομάζετο Κώστας Σταματίου (ὅθεν καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τῷ Μαρτυρολόγιῳ, ἀναφέροντες τὸν ἅγιον, Σταματίου) Μέλλω δὲ ἡ μήτηρ του, ἡ τὴν λογικὴν ταύτην μέλισσαν τοῦ Πραδείου τέξασα. Τούτων δὲ ἀπορραβισθεὶς, ἔχων τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας· του εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπεδήμησε καὶ τινι τῶν ἐκεῖ καπήλων ὑπάλληλος ἐγένετο. Ὑπηρέτει δὲ παρ' αὐτῷ τὸ τέταρτον ἔτος, ὅτε τῶν γηνίων τούτων καταφρονήσας καὶ ὑπὸ μόνᾳ τᾷ οὐράνιᾳ καταληφθεὶς συνέβη νὰ ὑποστῇ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ὡς ἐξῆς.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Βόλου, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου σκληρὰ βασανιζόμενοι καὶ βρῆας φορολογούμενοι ὑπὸ τότε διοικητοῦ των Βοϊδόδα, μὴ ὑποφέροντος τὴν τυραννίαν του, ἀνυπόφορον καταστάσαν διὰ τὰς ἐθιμιουργίας καὶ δὴ καὶ διὰ τὴν ὑπέρογκον ἀδικον προσθήκην τῶν φόρων, ἀπαφάσισαν νὰ προσδράμωσι πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς βασιλομήτορος (Βασιλίδεος ὀριζούσης τότε τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων τούτων καὶ προλαβόντες τὰ δικαῖά των ἐπιφέρουσι μικρὰν τινα τοῦ κακοῦ θραπείαν, ἣ ἂν οὐχὶ ἄλλο νὰ μαλακώσῃσι τοὺς ἀνήμερος τοῦ βαρβαρίου τὴν σκληρότητα ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπιάζον ἀνημέρω θηρίῳ μαχόμενοι διότι καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν δηλαδὴ τινων πρὸς ἐκείνους οὐ μόνον τὰ σταλέντα αὐθεντικὰ γράμματα ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων τῆς βασιλομήτορος, ὅπερ ἐκόμισεν πρὸς αὐτὸν οἱ ἐπανακάμψαντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως περιεφρόνησε καὶ ὡς ψευδῆ τὰ ἀπερριψεν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τοσοῦτον ὠργίσθη, ὥστε λαβὼν τρεῖς ἐξ αὐτῶν δεσμίους, ὡς κακούργους τοὺς ἀναδιβάξει, συνοδεύων αὐτοὺς· ὁ ἴδιος εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς σκοτεινοτάτην καὶ ὑγρὰν φυλακὴν ἐνεργεῖ νὰ τοὺς ρίψωσιν ὁ ἀσεβὴς καὶ παμβέβηλος ὡς ἐνόχους τῆς ἐσχάτης τιμωρίας, Ταῦτα μαθόντες οἱ τούτων συμπατριῶται, ἀναβαίνουνσι τινες εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐλευθερώσῃσι τοὺς ἀδίκως καθειρηθέντας τρεῖς εἰς τὰ δεσμὰ συμπολίτας των, καὶ μὲ ἀπόφασιν καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Βοϊδόδα νὰ ἀναφερθῶσιν, οὐχὶ πλεόν, ὡς οἱ πρότερον, πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς βασιλομήτορος, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδίαν. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἐσπευσαν πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ Μάρτυρος, ἀγνοοῦντες αὐτοί, ὡς πρῶτην φορὰν ἀφικθέντες εἰς Κωνσταντινούπολιν, τίνι τρόπῳ ἔδει νὰ ἐνεργήσωσι περὶ ὧν ἦλθον ἐκεῖσε. Ὅθεν ἀνταμώσαντες τὸν ἅγιον καὶ ἀπὸ κοινοῦ συμβουλευθέντες περὶ τοῦ πρακτέου, ἀπεφάσισαν τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν νὰ δώσωσιν ἀναφορὰν τῷ

τουρκιστί καλουμένη Κιζιλάραγα Γιουσούφ ἀγῶ (ἄρχιμενούχῳ τοῦ πα-
λατίου) καὶ νὰ παρυστήσῃ τοῦ Βοϊδόδα τὴν ἀδικίαν καὶ ὠμότητα,
τὴν βαρυτάτην προσθήκην τῶν φόρων, οὓς αὐτὸς παρὰ τὰς διαταγὰς τῶν
ἐν Κωνσταντινουπόλει καθυπέβαλε τοῖς ὑπηκόοις καὶ δὴ καὶ τὴν ἀδικον
ἐκείνην φυλακὴν τῶν τριῶν συμπατριωτῶν των, οἵτινες ἐστένιζον ὑπὸ
βαρυτάτας ἀλύσεις πιεζόμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ δειλαιοὶ, μὴ ἔχοντες
τὸν βοηθοῦντα. Καὶ τοῦτο μὲν παμψηφεὶ ἀπεφασίσθη, οὐδεὶς ὁμῶς ἐτόλ-
μα νὰ παρυσιασθῇ καὶ ἐπιδῶν τὴν ἀναφορὰν. Τότε ὁ ἅγιος, ὃ εὐγε-
νὴς κατὰ τὴν ψυχὴν οὗτος νεανίας, ὢν καὶ κατὰ τὴν τῶν Ὁθωμανῶν διά-
λεκτον ἐμπειρότατος, πλήρης ἰσχύος καὶ θάρρους λαμβάνει τὴν ἀναφο-
ρὰν, τρέχει προθύμως, παρουσιάζεται γενναίως εἰς τὸ τυραννικὸν ἐκεῖνο
τοῦ Κιζιλάραγα πρόσωπον. καθὼς τε ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Σκούλ καὶ χω-
ρὶς τὸ παράπαν νὰ ταρχηθῇ ἢ ἀλλοιωθῇ τὸ χαριέστατον αὐτοῦ πρόσω-
πον, ἐγχειρίζει τὴν ἀναφορὰν. Ὁ δὲ ἀναγιγνὼς τὸν ἡρώτησε πόθεν ἦτο.
ὁ δὲ ἅγιος τῷ ἀπεκρίνατο—ὅτι εἰς ἐκείνων, ὧν ὀρίζει ἡ ἐνδοξότης του.
Ταῦτας δὲ τὰς λέξεις ἀκούσας ἐλευθέρως προφερθεῖσας ἀπὸ τοῦ στόματος
τοῦ ἁγίου ὁ Κιζιλάραγας, ὦν δὲ καὶ διαβεβλημένος προτερον ὑπὸ τοῦ Βοϊ-
δόδα, τόσον ἐθυμώθη, ὥστε χωρὶς νὰ προβῇ εἰς ἄλλο, εὐθύς διέταξε νὰ
παράδοθῃ τῷ Βοϊδόδα ὁ ἅγιος ὡς ἀνήκων ἐκεῖ· καὶ τιμωρηθῇ διὰ τὸ
αὐθάδες τόλμημά του. Τοῦτου δὲ γενομένου, ὁ μὲν Βοϊδόδας εὐθύς μέ-
σῃ σιδήρῃ περισφίγγει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ τεσσάρων ἐτῶν χαράτσι,
ἀφ' οὔτου δηλαδὴ ἔλειψεν ἐκ τῆς πλ. τριζος, μὲ βιαίαν ἀπόφασιν τοῦ ζη-
τεῖ· ὁ δὲ ἅγιος μετὰ μεγάλης ἐλευθερίας τῷ ἀπεκρίνατο—Ἀργύριον καὶ
χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, μία δὲ μόνη συκάμινος εἰς τὴν πατρίδα μου εὐ-
ρίσκεται καὶ ταύτην, εἰθέλης, πωλήσας τὰ ζητούμενα λαβεῖ. Ἀκούσας
δὲ ὁ ἀκόρετος τῆς φιλαργυρίας θιασώτης ὅτι ἀντὶ τεσσάρων ἐτῶν χαρά-
τσι θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀξίαν τῆς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ ἁγίου οἰκίας, εὐχα-
ριστήθη τρόπον τινα καὶ ἐμελλε τὴν ἐπομένην ἡμέραν νὰ ἀπολύσῃ τὸν
ἅγιον συνυποσχόμενος προσέτι ὅτι καὶ τοὺς τρεῖς συμπατριώτας του θὰ
ἀπέλευεν, ἂν ἔρριπτον τὸ πικρὸν εἰς τὴν λήθην καὶ ἀνεχώρουν ἐκεῖ-
θεν. χωρὶς τι κατ' αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσωσι, μεταβαίνοντες εἰς τὴν πα-
τρίδα των. Καὶ ταῦτα μὲν θὰ ἐπραττεν ἀναμφιλεκτως ὁ Βοϊδόδας, φο-
βούμενος μὴ οἱ νεωστὶ ἐκείτε ἀφικθέντες, οὓς ἡγούμενους ποῦ διέμενον ἐν
Κωνσταντινουπόλει καὶ διὰ τοῦ μάρτυρος κατ' αὐτοῦ ἐνεργοῦντες, ἤθε-
λον προσδράμει εἰς τὴν βασιλομήτορα. Ἄλλ' ἐνῷ ταῦτα συνέβαινον,
εἰς ἐκ τῶν τελευταίως ἀφικθέντων συμπατριωτῶν τοῦ ἁγίου, γέρον ζη-
λότυπος, παθὼν ὅτι τὴν ἐπομένην ἡμέραν θὰ ἀπεφυλακίζοντο οἱ τρεῖς
συμπολίται σου, συγκατατεθέντος ὑπὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Βοϊδόδα, φρονή-
σας τὸν ἅγιον μὴ εὐφημισθῇ ἐν τῇ πατρίδι του δι' ἣν ἐδείξεν ἱκανότη-

τα, ὁ ἀσήμεντος οὗτος καὶ πτωχὸς νεανίας, προσέρχεται τῷ Βοϊδόδα
καὶ πείθει αὐτὸν νὰ παραιτηθῇ τῆς περὶ τοῦ ἁγίου ἀποφάσεώς του, λέ-
γων ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ συναναβάντες ἐκείσε δειλιάσαντες ἀνεχώρησαν οἱ-
καδὲ καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ πράξῃ καὶ αὐτός, προσθέτων ἀκόμη
ὅτι ὁ ἅγιος ἦτο ὁ τὰ πάντα ὑποκινήσας καὶ ὅτι ἂν ἀπέλευεν αὐτὸν τὸν
τοσοῦτον τολμηρὸν νεανίαν, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ τὸν κατακηλύσῃ εἰς τὴν
βασιλομήτορα. Ταῦτα ἀκούσας ὁ αἰμοχαρὴς Βοϊδόδας, ὅστις πρότερον
ἐνεκα δέου συγκατετέθη, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, τὸν τε ἅγιον καὶ τοὺς
τρεῖς αὐτοῦ συμπατριώτας νὰ ἀπολύσῃ καὶ ἐκ τῆς προσθήκης τῶν φόρων
νὰ παραιτηθῇ, ἐπὶ τοσοῦτον ἐθρασύνθη ὥστε χωρὶς καὶ στιγμὴν νὰ βρα-
δύνῃ ἢ καὶ σκεφθῇ ὀλίγον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν αὐτῷ διακοινωθέντων,
διατάττει τοὺς ὑπηρέτας του νὰ δράμωσιν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ σκληρῶς
νὰ βασανίσωσι τὸν μεγαλομάρτυρα, προσθέσας σὺν τούτοις ὅτι τοῦτο θὰ
πράττωσι πάντοτε μέχρις οὗ ἀποτελειώσωσιν αὐτὸν. Καὶ ταῦτα μὲν
κατὰ κεραίαν ἐξετελοῦντο. Ὁ δὲ ἅγιος τοιοιτοτρόπως ἀπηνῶς καὶ ἀ-
σπλάχνως βασανιζόμενος, μίαν τῶν ἡμερῶν εὐρίσκει τὸν τρόπον καὶ ἐκ-
βάλλει τὸν ἕνα τοῦ πόδα τῶν δεσμῶν καὶ οὕτως ἀργοπατῶν πρὸς δραπε-
τευσιν καταγίνεται. Ἄλλὰ δὲν ἦτο βεβαίως τοῦτο Θεοῦ οἰκονομία νὰ
στερηθῇ ὁ σημερινὸς στεφανίτης τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Οὕτω λοι-
πὸν περὶ τὴν φυγὴν ἀγωνιζομένου τοῦ ἁγίου, ὁ κτύπος τῶν σιδήρων
πλήττει τὰς ἀκοὰς τῶν ἀθείων ἐκείνων ὑπηρετῶν, καὶ παρευθὺς τὸ δρᾶμα
ὑποπτευσάμενοι τρέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἅγιον. Τούτων δὲ ἐτι λογο-
μαχοῦντων μετὰ τοῦ ἁγίου, ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ὁ Βοϊδόδας. Ἰδὼν δὲ τὴν
σύγχυσιν καὶ ταρχὴν τῶν ὑπηρετῶν ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν. Μαθὼν δὲ τὴν
ἀποτολμηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου φυγὴν, δρᾷται τὸν ἐκεῖ τυχόντα πέλε-
κυν καὶ μὲ τοῦτον ἀσπλαχνότατα τὸν δέρει ὁ ἀσπλαχνικός.

Ἄλλ' ὁ γενναῖος οὗτος τῆς ἀληθείας βοηθός, οὐ μόνον ἠψήφησε παν-
τελῶς τὰς σκληροτάτας καὶ ἀφορητοὺς ἐκείνας πληγὰς, ἀλλ' ὦν ὅλως
νενευρισμένος ἐκ θείας χάριτος ἐναντιοῦται κατὰ τοῦ τυράννου καὶ χρι-
στομιμήτως τῷ λέγει—διὰ τί μὲ δέρεις καὶ σκληροκαρδίως μὲ τυραννίζεις;
ἢ δὲν ἤξεύρεις ὅτι εἰμὶ καὶ σοῦ καὶ τῶν ὑπηρετῶν σου τιμιώτερος;—Εἰς
ταῦτα ἐκπλαγεὶς ὁ Βοϊδόδας—καὶ τί τῷ λέγει, μήπως καὶ σύ εἶσαι Μω-
αμεθανός, ὡς ἐγώ, καὶ λέγεις ὅτι εἶσαι καὶ ἐμοῦ καλλίτερος;—Ὅχι δὲν
ἐνόησα τοῦτο. ἀπεκρίθη θαρραλέως ὁ ἅγιος.—Ναὶ τοῦτο εἶπας, ὑπέλα-
βον δημοθυμαδὸν οἱ ὑπηρεταί. —Μὴ γένοιτο· ἐπρόσθεσεν ὁ ἅγιος, ἐγὼ νὰ
βλασφημῇσω ποτέ!—Ὑψύδουσαι, ἐπανέλθον οἱ ὑπηρεταί τῆς ἀδικίας,
οἱ υἱοὶ τοῦ σκότους, πλὴν μάθε ὅτι δὲν θὰ σὲ ἀφήσωμεν νὰ ἐγκαταλείψῃς
τὸν Μωαμεθανισμόν, ὃν ὡμολόγησας ὁ ἴδιος.—Καὶ ταῦτα μὲν κατεμαρ-
τύρουν αὐτοῦ οἱ ὑπηρεταί συκοφαντοῦντες. Ὁ δὲ Βοϊδόδας θέλων νὰ ὑπη-

ρετήρη τὸν Μωαμεθανισμόν προσθέτων εἰς τὸν κολοσσόν του ἑνα Ἰσλι-
 άμην, ἐπισπεύδων τὴν εὐκαιρίαν ἐστειλεν εὐθύς· καὶ ἔφερε τὸν κουρέα,
 ἕνα ἐνεργήσαν τὴν περιτομήν. — Ἄλλ' ὁ ἅγιος γενναίως ἀντίστατο λέ-
 γων, ὅτι μᾶλλον ἐπρωτίμα τῆς κεφαλῆς τὴν ἀποκοπὴν διὰ τὸν Χριστόν,
 ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν περιτομήν διὰ τὴν ζωὴν. "Οθεν καὶ μετ' ἐμὴν καὶ ἀπὸ
 τῆς ἀγίας μου πίστεως οὐδέποτε παραιτοῦμαι. — Οἱ δὲ ὑπηρεταὶ τοῦ
 Βαϊβόδα ἔλεγον πρὸς τὸν ἅγιον—καὶ δὲν εἶται σύ ὅστις πρὸ μικροῦ τὴν
 παρητήσας καὶ ἐθελοουσίας ὠμόλογησας τὸν ἑαυτὸν σου Ὁθωμανόν; —
 Ἄλλὰ φλυαρεῖτε, εἶπεν ὁ ἅγιος καὶ ψεύδεσθε προφανῶς, ὡς μὴ γένοιτο
 ἐγὼ νὰ ἐκφέρω παρομοίαν βλασφημίαν; Ἄν δὲ πρὸ ὀλίγον ἔκρινα τὸν ἑαυ-
 τόν μου τιμιώτερον ὑμῶν, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀμώμητόν μου πί-
 στιν, εἰς ἣν μάλιστα καὶ ἐγκαυχῶμαι καὶ δι' ἣν προτιμῶ μᾶλλον νὰ κο-
 πῶ εἰς λεπτότατα τεμάχια ἢ νὰ ἀρνηθῶ τὴν πρὸς τὸν Χριστόν μου πί-
 στιν. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ χριστομάχοι ἐκείνοι ἄθροισαν ὅσα ἐκείνων λα-
 βούσας χώραν) λαμβάνουσιν τὸν ἅγιον καὶ ὡς μέγαν πταίστην εἰς τὴν
 φυλακὴν, εἰς ἣν συνείθιζον νὰ φυλακίζωσι τοὺς, εἰς θάνατον καταδικα-
 σμένους τὸν ἐγκλείουσιν, ἀπὸ πρῶτον τὸν ἐστεφάνωτον. οὐχὶ μετ' ἐ-
 φανον ἐξ ἀκαθῶν, ὡς οἱ Ἑβραῖοι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μετ' ἐμὴν ὕβρεις
 καὶ λοιμωδίας καὶ μαστιγώσεις καὶ αἰκισμούς. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐξαγα-
 γόντες ἐκείθεν τὸν μεταφέρουσιν, πρὸς τὸν Σεχουισλιάμην καὶ ἐκείθεν εἰς
 τὸν Καζασκέρην ὡς ἀπὸ τὸν Ἄνναν εἰς τὸν Καϊάφαν καὶ καθ' ἐξῆς πρὸς
 τοὺς λοιπούς, παντοῦ καταμαρτυροῦντες αὐτοῦ καὶ συκοφαντοῦντες ὅτι
 ὁμολογήσας ἑαυτὸν Ὁθωμανόν, ἀρνεῖται νῦν πρὸς χλεύην καὶ ἐμπαιγμὸν
 τοῦ Προφήτου. Ἄλλ' ὁ μὲν γενναῖος οὗτος μεγαλομάρτυς, ὢν ὠπλισμέ-
 νος μετὰ πνευματικὰ τῆς πίστεως ὅπλα. οὐ μόνον δὲ ἐταράττετο παν-
 τελῶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγαλοψυχίαν ἀπαράμιλλον καὶ ἀφοβίαν ἵστατο κα-
 τέναντι τῶν πυριπινῶν προσώπων τῶν κριτῶν. Οἱ δὲ πεπλανημένοι ἐ-
 κείνοι καὶ ἄδικοι κριταὶ μιμηταὶ τοῦ Βαϊβόδα γινόμενοι, θέλοντες οὐ-
 τως εἰπεῖν, νὰ προσκλήσωσιν ἕνα Ἰσλιάμην, κατὰ πρῶτον μὲν ἰδόντες
 τὴν νεαράν ἡλικίαν τοῦ Μάρτυρος, ἤρξαντο ἐξ ὑποσχέσεων καὶ κολα-
 κειῶν, ὑπισχνόμενοι ἀξιώματα, πλοῦτη, τιμὰς καὶ τὰ παραπλήσια·
 ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς ἕνα κατὰ τὸν Προφήτην εἶπω.
 Διότι ὁ ἅγιος ὅλα ταῦτα ἀπέναντι τὰς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ θρησκείας πε-
 ριφρονῶν, οὐ μόνον δὲν ἐκάμφθη παντελῶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχλεύαζε καὶ
 τοὺς περιεφρόνει. Ἄλλὰ μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἐκείνοι δὲν ἀπελπίσθησαν.
 Ὅθεν λαβόντες αὐτὸν κολακευτικῶς τὸν μεταφέρουσιν εἰς τὸ Βεζυρι-
 κὸν μέγαρον (πασιὰ κκπουτοῦ) καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Βεζύρου τὸν παρου-

σιάζουσιν. Ὁ δὲ Βεζύρης ἰδὼν αὐτὸν ἤρξατο καὶ οὗτος πρῶτον μὲν με-
 λόγους νὰ τὸν καταπείσῃ, ἕνα ἀπαρνηθῇ τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, ἀλλ' ἰδὼν τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ ἐστοχάσθη καὶ αὐ-
 τός, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι, νὰ προστρέξῃ πρὸς τὰ χαρίσματα. Ὅθεν διὰ νὰ
 καταπλήξῃ, οὐ μόνον τὴν ἀκοήν, ὡς περ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἔπραξαν, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἁγίου, διατάττει νὰ φέρωσιν ἐκεῖ ἵππον ἐστολι-
 σμένον βασιλικῶς καὶ πληθὺν χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, εἰς νομίσματα. Τοῦ-
 των δὲ προσενηθέντων λέγει τῷ Ἀγίῳ. — Νεανία ἐὰν συγκατανεύσῃς
 εἰς τοὺς λόγους μου, οὐ μόνον αὐτὰ ὅπου βλέπεις θὰ σοὶ δωρήσω, ἀλλὰ
 καὶ ἀξιώμασι καὶ τιμαῖς βασιλικαῖς θὰ σὲ ἀνταμείψω. Ὁ δὲ ἅγιος
 οὐδόλως προσέχων εἰς τε τοὺς λόγους, τὰ δῶρα καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ
 τυράννου εἶπε—Μὴ ἀργοπορεῖτε καὶ χάνετε τὸν καιρὸν σας ματαίως,
 ἀλλ' ὁ μέλλετε ποιεῖν ποιήσατε τάχιστα. Σὰς διαβεβαιῶ δέ, ὡς τίμιος
 χριστιανὸς ὅτι, μετ' ὅποιονδήποτε θάνατον θέλετε νὰ με θανατώσῃτε, χά-
 ριν τοῦ Χριστοῦ μου Ἰησοῦ, θέλω τὸν δεσθῇ προθυμότερα. Μὴ ἀργο-
 πορεῖτε λοιπὸν νὰ με κατακάψῃτε, θέλετε; ἐγὼ τὰ ξύλα συνάζω καὶ
 τὴν πυρὰν ἐτοιμάζω νὰ με ἀπαγγονίσῃτε; ἐγὼ ταῖς ἰδίαις μου χερσὶ
 σύρω τὸν βρόχον· νὰ με ἀποκεφαλίσῃτε; δότε μοι τὸ ξίφος νὰ τὸ ἀκο-
 νίσω ὅσῳ χρειάζεται. Τέλος δὲ τὸν τρόπον στοχάζεσθε ἐπονειδιστότερον,
 ἀποφασίσατε, καὶ ἐγὼ γίνομαι ὁ πρῶτος ὑπηρετῆς καὶ σπουδαστῆς. Μὴ
 λοιπὸν συλλογιζέσθε ματαιοπονοῦντες καὶ πρὸς κέντρα λακτίζοντες, ἀλλὰ
 τελειώσατε ὅπερ σκέπτεσθε. Ταῦτα τοῦ Ἀγίου εἰπόντος, νέφος παχύτα-
 τον αἰσχύος ἐπεσκίασεν ὅλους τοὺς ἐκεῖ παρευρεθέντας καὶ αὐτὸν μάλιστα
 τὸν Βεζύρη. Ὅθεν μὴ δυνάμενοι ἐπὶ πλέον νὰ ἀνεχθῶσι τὴν χλεύην,
 ἀπεφάσισαν τέλος νὰ τὸν ἀποκεφαλίσωσιν ἀπὸ πλέον εἶδον τὸ ἀδύνατον
 τοῦ, νὰ τὸν καταπείσωσι. Τὴν αὐτὴν οὖν στιγμὴν φραγγελώσαντες αὐτὸν
 ὡς ἄλλοι Πιλάται, τὸ ρίπτουσι καὶ πάλιν εἰς τὴν εἰρκτὴν. Τῇ δὲ ἐπαύ-
 ριον τῇ ἑκτῇ καὶ δεκάτῃ Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡμέραν Δευτέραν
 περὶ ὁρθροῦ βαθείος, ἀπὸ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα οἰκτρότατα τὸν ἐβασά-
 νισαν, εἰς τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν παρακολουθούμενος καὶ ὑπὸ εὐα-
 ρήμων στρατιωτῶν καὶ τοῦ δημίου τὸν ἀπάγει εἰς τὸν τόπον τῆς κατα-
 δίκης. Καὶ οἱ μὲν αἰλοβόροι ἐκείνοι δῆμιοι τὸν ἐβιάζον εἰς τὸν δρόμον νὰ
 τρέχῃ. Ὁ δὲ ἅγιος μετὰ φειδῶν καὶ χαρούμενον πρόσωπον, ὡς εἴ ποτε
 εἰς γάμον ἢ εἰς συμπόσιον ἐβάδιζε χριστιανός, δέ τινος ἀπαντήσας
 εἰς τὸν δρόμον μετὰ ταπεινὸν σχῆμα τοῦ ἐχαιρέτισε καὶ τοὺς ἐζήτησε
 συγχώρησιν. Οὗτοι δὲ ἐννοήσαντες τῆς ἀπαγωγῆς του, περιφοβοὶ ἠκολού-
 θησαν αὐτὸν καὶ τὴν συνοδίαν του μακρόθεν καὶ αὐτόπαι ἐγένοντο τοῦ
 μαρτυρικοῦ τέλους τοῦ μάρτυρος, ὅστις ἅμα ἔφθασεν εἰς τὸν προσδιωρι-
 σμένον τόπον, ἀκριβῶς εἰς τὴν σημερινὴν θέσιν, ἔξω τῇ τὸν Κεράτιον

βλεπούσης πύλης τοῦ Γενιτζαμίου, ἐπάνω τῶν λιθίνων τῆς αὐτῆς πύλης ἐκλινε τὰ γόνατα καὶ περιέμενε τὸν δῆμιον. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ σκότους μὴ ὑποφέροντες τὴν κατασχύνῃ, ἥς εὐχον διὰ τὴν νίκην τοῦ ἁγίου, ἤρξαντο καὶ πάλιν ἰὰ τῷ προβάλλωσι τὰς προτερινὰς ἐκεῖνας ματαιότητας — Μὴ θέλῃς νεανία, τῷ ἔλεγον, ἰὰ θυσιάσῃς τὴν ζωὴν σου παράκαιρα· λυπήθητι τὴν νεότητά σου, σκέψου πόσα καλὰ ἔχεις ἰὰ στερηθῇς καὶ πόσα πλούτη καὶ βασιλικὰς τιμὰς καὶ τροφὰς σωματικὰς θὰ χάσῃς, κατεχόμενος ὑπὸ ἀνοήτου ἰσχυρογνωμοσύνης. Ταῦτα καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔλεγον καὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸν ἅγιον οἱ ἄφρονες πλὴν οὐδαμῶς τοῖς ὠφέλησαν. Τέλος δὲ ἰδόντες τὸ ἀκαμπτὸν τῆς γεναίας ψυχῆς τοῦ παντελῶς ἀπελπισθέντος πλέον, μὴ ἔχοντες δὲ καὶ τί ἄλλο ἰὰ προβάλλωσιν, ἔδωσαν διαταγὴν τῷ δημίῳ ἰὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. Ὡς δὲ καὶ οὗτος τῆς αὐτῆς σατανικῆς ῥίζης καὶ τὴν αὐτὴν λύσαν κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ λυσῶν, δὲν ἐστάθη καὶ αὐτὸς κατώτερος τῶν ὁμοφύλων του κατὰ τὴν θηριωδίαν. Ὅθεν θέλων ἰὰ αὐξήσῃ τὸν πόνον καὶ τὴν οὐδύνην τοῦ ἁγίου, ἀφ' οὗ ἐκ τρίτου κατήνεγκε τὸ ξίφος κατὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ ἐπιτήδεας ἀνεπιτυχῶς, τέλος περιτυλίξας εἰς τὴν αἰμοδόρον χεῖρα του τὴν κόμην τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς του, εἰκὴν σφαγίου τὸν ἀποκεφαλίζει ἀσπλάχνως ὁ λιθοκάρδιος. Οὕτω λοιπὸν τελειωθέντος τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου ἡ μὲν ἁγία αὐτοῦ ψυχὴ ὑπὸ φωτεινῶν ἀγγέλων μετηνέχθη ἐν οὐρανοῖς, ὅπως ἀπολαύσῃ παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ τῶν καρπῶν τῶν μαρτυρικῶν αἰώνων τοῦ· ὁ δὲ δῆμιος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον τι πέραν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Μάρτυρος λειψάνου, ὅπως μικρὸν ἀνακουφισθῶσι. Δὲν εἶχε δὲ παρέλθει οὐδὲ λεπτόν τῆς ὥρας καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ καταβαίνων ἐξ οὐρανοῦ ἔστη ἄνω τοῦ λειψάνου τοῦ Μάρτυρος, τὸν παναγίον τοῦ Σωτῆρος σταυρὸν παριστῶν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ πλῆθος ἀνθρώπων περιεκύκλωσεν αὐτό. Ταῦτα δὲ ἰδόντες οἱ μετὰ τοῦ δημίου συγκαθήμενοι καὶ ὑποπτευσάμενοι ὅτι χριστιανοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ἐλθόντες ἐκεῖσε ὅπως κλέψωσι τὸ λειψάνον, ὤρμησαν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο· ἀλλ' ὡς τῶν θαυμασιῶν σου Χριστέ βασιλεῦ! οὐδὲν εἶδον, ἐκτός τοῦ ἱεροῦ σώματος τοῦ ἁγίου.

Ἐκθαμβοὶ δὲ τότε ἐπὶ πολλῇς ὥρας γεγυότες ἐλογομάχουν μεταξὺ τῶν περὶ τῶν φαιέντων ἐκεῖνων σημείων. Ὡς δὲ ὑπέφωσκεν ἡ ἡμέρα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξ πνήσαντες ἤρχισαν ἰὰ περιφέρωνται εἰς τὰς ὁδοὺς, δείσαντες οὗτοι μὴ ἰδόντες οἱ χριστιανοὶ τὰ φαινόμενα, ἐξακτιήσωσι καὶ λάβωσι τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἵνα τὸ τιμῶσι, λαβόντες αὐτὸ τὸ ἔρριψαν ἐν τὸς τοῦ Κερατίου εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως βυθισθῇ, ἀλλ' ἀντὶ ἰὰ βυθισθῇ, ὡς περωτόν τι πτηνὸν ἐπιπλέον ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἐξῆλθε τοῦ Κερατίου, ἀλλ' ἄγνωστον ἔστι ποῦ προσωρμίσθη καὶ τινες ἔσχον τὴν τύχην ἰὰ τὸ ἀπολαύσασθαι. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ λειψάνου τόσῳ γινώ-

σκομεν. Ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κἄρα μετηνέχθη ἐν τοῖς Σαραγίοις, ὡς δείγμα ὅτι ἐτετέλεσθησαν αἱ διαταγαὶ τῶν ἀνωτέρων. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου. Ὡς δ' ἐγένετο ἡ ἡμέρα καὶ ἐπληρορρήθησαν οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τὰ κατὰ τὸν Μάρτυρα ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, οὓς ὁ ἅγιος ἀπαντήσας καθ' ὁδὸν τοῦ ἐχαιρέτησε καὶ συγχώρησιν τοὺς ἐζήτησεν, ἔστειλαν κατὰ τὸ εἶωθός καὶ ἐζήτησαν τὴν ἱερὰν τοῦ ἁγίου κἄραν, προσποιούμενοι, ὡς εἰκός, ὅτι ἔμελλον ἰὰ τῇ ἀποδώσωσι τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας νενομισμένα. Τοῦτου δὲ γενομένου, κατ' ἐπίμονον αἰτήσιν τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, αἰτούτων ἰὰ ἀποδοθῇ αὐτοῖς ἡ ἱερὰ τοῦ ἁγίου κἄρα, τὴν ἀπέδωσαν οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις αὐτοῖς, οἵτινες εἰς ἀργυρὰν ἐμβαλόντες θήκην, τὴν κατέθεσαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Ταταούλοις, ὅθεν μετέπειτά λαβὼν ὁ μακαρίτης Δοσίθεος ὁ Σελευκείας συμπατριώτης τοῦ Μάρτυρος μετὰ τινων φορεμάτων ἀπέστειλεν ἐν τῇ πατρίδι του, ἐνθα κατετέθη εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ Μάρτυρος οἰκίαν, εἰς ναὸν ἀνοικοδομηθεῖσαν, τῇ προτροπῇ αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, διὰ θαύματος ἐνεργήσαντος ἐπανειλημμένως κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους.

Οὕτως, ὦ φιλέοργοι, ἔχει ὁ βίος καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ νεομάρτυρος Ἀποστόλου. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ὁποίου συνήλθομεν ἰὰ εορτάσωμεν σήμερον καὶ δοξολογήσωμεν τὸ ἐπουράνιον ἡμῶν Πάτερ τὸν θαυμαστὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, σὺν τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ὃ πρέπει δοῦναι, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

ᾠδὴ γ'. Οὐράνιες ἀψίδος

Προστασίαις σου θείαις, ὦ ἀθλητὰ βῦσαί με, κείμενον ἐν νόσοις καὶ παντοδααῖς κακώσεσι καὶ γὰρ σὲ κέκτημα μετὰ Θεὸν προστασίαν, ὁ θερμὸς τῆς σκέπης σου πρόσφυξ μενόμενος.

Ικετεύω σε πόθω, τὴν ψυχικὴν κάκωσιν καὶ τὰς τῆς σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθαι, σὺ γὰρ τὸν ἄροντα τὰς ἀσθενείας τοῦ κόσμου, ἀθλητὰ ἐκήρυξας μόνον φιλόανθρωπον.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας καὶ λυπηροῖς πάθεσιν, ὅλαί με κακῶς ἀθλοφόρε κατατρυχόμενον, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, σαῖς ἀκοιμήτοις πρεσβείαις, ἀθλητὰ θεράπευσον. ὅπως γεραίρω σε.

Θεοτοκίον

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα. Θεομακάριστε.

Διάσωσον ἐπὶ κινδύνων τοὺς πίστει σοὶ προσιόντας ὅτι πάντες ἱκετικῶς εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς μέγιστον πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν ὦ Ἀπόστολε.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνηστε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἅλγος.

Κάθισμα ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Προστάτης θερμὸς καὶ φρουρὸς ἀκαταίσχυντος ὑπάρχων ὁ σοφὲ, τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε ἐκ ψυχῆς βοῶμέν σοι, ἀπόστολε μακάριε τάχυνον καὶ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ περιπτυσσομένους τὴν ἀγίαν χάραν σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Τῶν παθῶν μου τὸν βόρβορον, καὶ κηλίδας πάσας, σὺ εὐδίω-

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ Εἰς τὸν Μεγαλομάρτυρα Ἀποστόλον τὸν Νεὸν

Μετά τὸν εὐλογητὸν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ τροπάριον πρὸς τὸ

τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενῶς νῦν προοδράμωμεν

Τῷ ἱατρῷ τῶν ἀλγεινῶν νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἀσθενεῖαις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, βεδυθισμένοι κράζοντες αὐτῷ ἔκτενῶς, ἔνδοξε Ἀπόστολε, τὸν Θεὸν τῶν σῶν δούλων, τῶν ἀνευφημούντων σε ἐκ ψυχῆς, ἀθλοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, πολλῶν νόσων ρυσθῆναι ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε κλπ.

Εἴτα τὸ Ν'. ψαλμὸν χύμα. Ὁ κανὼν ὡδὴ α'. ἤχος σελ. δ'.

Ἑγγρὰν διοδεύδας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς καὶ σοὶ προοδραμόντα, ἐλευθέρωσον, ἀθλητὰ ἐμὲ τὸν ἰκέτην σου τῆς τούτων, ἐκδυσωπῶ τυραννίδος Ἀπήστολε.

Παθῶν μὲ ἐκύκλωσαν προσβολαί, ὦ μεγαλομάρτυς καὶ κινδύνων ἐπαγωγαί, λύτρωσαί με τάχος κράζω μάρτυς, σαῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις δεήσεσι,

Νοσοῦντα μὲ πάθεσι χαλεποῖς. Ἀπόστολε μάρτυς, τῶν φαρμάκων σῶν πρεβειῶν, ἴασαι τὸν ἄθλιον νοσοῦντων. ὁ ἱατρὸς δυσωπῶ ὁ βξύτατος.

Θεοτοκίον

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῇ-

στειλον, τὰ τῆς ἀμαρτίας μου καὶ χειμάρους μου, τῶν παθῶν ξήρα-
ρανον, ἰκετεύω γὰρ σε καὶ προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι, Ἰάσαι ἅγιε,
τὴν πεπωρωμένην καρδίαν μου, πηγὰς σε καταλύξως καὶ δακρύων
ὀμβροὺς παρέχων μοι, ἵνα τὰς τε χεῖρας καὶ σῶμά μου τὸ οὕτω ρυ-
πωθὲν τούτοις ἐκπλύνω τὸ ἔλεος, Θεοῦ ἐπισπάρσωμαι.

Εἶτα. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον 12.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ἐπειτα τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Τὴν ὁργὴν τοῦ Ὑψίστου, εἰς γαλήνην παμμάκαρ σὺ μεταποίη-
σον, πρεσβεῖα σου τῇ θείᾳ, αὐτὸν καθιλαρύνων, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς βοῶ-
σιν αὐτῷ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θελετὴν τοῦ ἐλέους, ἐν σταδίῳ τυράννων ἐκήρυξας ἅγιε, Χρι-
στὸν τὸν ζωοδότην, ὃ πάντων ὑπερέχου, τῶν ἐν πίστει βοώντων
σοι, ἐξ ἀναγκῶν χαλεπῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀθλατὰ.

Σωμάτων ἰατῆρα καὶ ψυχῶν σε σωτῆρα πάντες κεκτήμεθα σοφὴ
μεγαλομάρτυς, διάσωσον οὖν πάντας. ἀθλητὰ τοὺς κραυγάζοντας,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σε κηύσασαν καὶ
πύργον ἀσφαλείας καὶ θύραν μετανόιας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλεῖα τῶν Οὐρανῶν

Τοὺς προσφοιτῶντας νυνὶ τῇ πανσέπτῳ σου χάρα ἐκ παντοίων
λύτρωσαι κινδύνων, νόσου τε παντοίας, Ἀπόστολε τρισμάκαρ.

Τῶν πειρασμῶν τῶν πολυειδῶν λύτρωσαί με, σαῖς πρεσβεῖαις
πρὸς πάντων Δεσπότην, σὺ τῶν ἀθλοφόρων Ἀπόστολε ἡ δόξα.

Τῶν νοσημάτων σὺ ἰατρεία τελεία. ἀνεδείχθης μάρτυς τοῖς ὑ-
μνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεῖοις καὶ σαρκὸς τὰς δυνάεις
Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, πρόσδεξαι ἐκ πόθου, ἐκπεμπομένην ὡς
πάντα τὸν βόρβορον, τῶν νοσημάτων μου πλῆθυν Ἀπόστολε μέγι-
στε.

Χαρὰς αἰωνιζούσης, μάρτυς σὺν ἀγγέλοις, ἐπαπολαύων νυνὶ δι-
ασκέδασον, τὴν ἀθυμίαν τῶν νόσων ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Ὡς πάνσεπτός σου χάρα, ἰατρεῖον πέλει, ἀθλητὰ ἐν αὐτῇ γὰρ
προσφεύγοντες, τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἀπολυτρούμεθα.

Θεοτοκίον

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀ-
γνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγελλοντας.

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια. Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν

Τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Λαυρεντίου καμωπέ-
λεω βοηθὸν φύλακα καὶ ῥύστην, τῶν προσερχομένων, Ἀπόστολον
τὸν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὸν φωστῆρα πάντες τὸν εὐκλεῆ, τὸν ἐκ Μαγνησίας ἀπαστρά-
φαντα φαεινῶς τὴν δόξαν τῶν μαρτύρων καὶ κλέος τῶν δικαίων,
Ἀπόστολον τὸν νέον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὴν σεπτὴν σου χάραν ὡς θησαυρὸν, μέγιστον πλουτοῦντες συμ-
πολιταί σου οἱ πιστοὶ ἀπολυτροῦνται νόσων καὶ πάσης ἄλλης βλάβ-
δης, καυχώμενοι οὖν ταύτῃ ὕμνους προσφέρουσι.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα οἱ πιστοὶ, χάραν τὴν ἁγίαν Ἀποστόλου τοῦ
ἀθλητοῦ, τὴν τὰ δόλβρια, νοσήματα πάντως, τῶν προσερχομένων
πίστει διώκουσαν.

Δόξα Τριαδικὸν

Ω τριάς ἁγία τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας, τὴν σεβά-
σμιον κεφαλὴν, τὴν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀποτιμηθεῖσαν, τοῦ
θείου Ἀποστόλου τοῦ σέ δοξάσαντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Δέσποινα δυσώπει τὸν σὸν υἱὸν ἅξιους γενέσθαι, βασιλείας, τῶν
οὐρανῶν, τοὺς δοξολογοῦντας καὶ πίστει προσκυνοῦντας, τὴν χάραν
Ἀποστόλου τοῦ σοῦ θεράποντος.

